



Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

Juuria ja oksia

Sukututkimus- ja temppelityön jouduttaminen meidän aikanamme on keskeistä perheiden pelastukselle ja korotukselle.

Juuri ennen kuin kiistely kirjailija William Saroyan kuoli syöpään vuonna 1981, hän sanoi lehdistölle: ”Jokaisen on kuoltava, mutta uskoin aina, että minun tapauksessani tehtäisiin poikkeus. Entä nyt?”¹

”Entä nyt?” -kysymys kuoleman kohdatessa tässä elämässä ja ”entä nyt?” -pohdinta elämästä kuoleman jälkeen ovat niitä sielun ydinkysymyksiä, joihin Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi vastaa hyvin kauniisti Isän onnensuunnitelmassa.

Tässä elämässä me nauramme, me itkemme, me teemme työtä, me leikimme, me elämme, ja sitten me kuolemme. Job esittää ytimekkään kysymyksen: ”Voiko ihminen herätä eloon, kun hän on kuollut?”² Vapahtajan sovitusuhrin ansiosta vastaus on raikuva ”kyllä”. Osa Jobin monipuolisesta esipuheesta tähän kysymykseen on kiinnostava: ”Ihminen, naisesta syntynyt, elää vähän aikaa – -. Kuin kukka hän avautuu ja kuihtuu – -. Vaikka puu kaadetaan, sillä on yhä toivoa: sen kanto työntää versoja, niiden kasvu ei lopu – - [vaan työntää] vesaa.”³

Isämme suunnitelma koskee perheitä. Useissa koskettavimmista pyhien kirjoitustemme kohdista käytetään vertauksena puuta ja sen juuria ja oksia.

Kuvaillessaan Vapahtajan toista tulemistä Vanhan testamentin viimeisessä luvussa Malakia käyttää ilmeikkäästi tätä vertausta. Puhuesaan ylpeistä ja jumalattomista hän huomauttaa, että heidät poltetaan kuin oljenkorret ”eikä niistä jää jäljelle juurta eikä vartta”⁴. Malakia päättää tämän luvun Herran rohkaisevaan lupaukseen:

”Kuulkaa! Ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian.

Hän kääntää isien sydämet lasten



puoleen ja lasten sydämet isien puoleen. Silloin en tuomitse maata perikatoon, kun tulen.”⁵

Palautuksen sarastaessa Moroni tähdensi uudelleen tätä sanomaa ensimmäisissä ohjeissaan nuorelle Joseph Smithille vuonna 1823.⁶

Kristityt ja juutalaiset kaikkialla maailmassa hyväksyvät Vanhan testamentin kertomuksen Eliasta.⁷ Hän oli viimeinen profeetta, jolla oli Melkisedekin pappeuden sinetöimisvoima ennen Jeesuksen Kristuksen aikaa.⁸

Elia palautti avaimet

Elian paluu tapahtui Kirtlandin temppelissä 3. huhtikuuta 1836. Hän julisti täyttävänsä Malakian lupauksen. Hän antoi pappeuden avaimet perheiden sinetöimiseksi tällä taloudenhoitokaudella.⁹ Elian tehtävää auttaa se, mitä joskus kutsutaan Elian hengeksi, joka – kuten vanhin Russell M. Nelson on opettanut – on ”Pyhän Hengen ilmoitus, joka todistaa perheen jumalallisesta luonteesta”¹⁰.

Vapahtaja puhui painokkaasti kasteen välttämättömyydestä. Hän opetti: ”Jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan.”¹¹ Vapahtaja itse kastettiin, jotta Hän antaisi esimerkin. Entä ne kuolleet, joita ei ole kastettu?

Temppeli- ja sukututkimustyötä koskeva oppi

Lokakuun 11. päivänä 1840 Nauvoossa Vilate Kimball kirjoitti kirjeen aviomiehelleen vanhin Heber C. Kimballille, joka oli yhdessä muiden kahdentoista koorumin jäsenten kanssa palvelemassa lähetystyössä Isossa-Britanniassa. Lokakuun yleiskonferenssi oli pidetty muutamaa päivää aikaisemmin.

Lainaan osia Vilaten omasta kirjeestä: ”Meillä oli suurin ja mielenkiintoisin konferenssi, mitä kirkon

perustamisen jälkeen on koskaan pidetty. – – Presidentti [Joseph] Smith on avannut uuden ja loistavan aiheen. – – Se on kaste kuolleiden puolesta. Paavali puhuu siitä Ensimmäisessä kirjessään korinttilaisille, luvun 15 jakeessa 29. Joseph on saanut ilmoituksen kautta siitä täydellisemmän selityksen. Hän sanoo, että tämän kirkon [jäsenillä] on oikeus tulla kastetuiksi kaikkien niiden sukulaistensa puolesta, jotka ovat kuolleet ennen kuin tämä evankeliumi tuli julki. – – Kun teemme niin, me toimimme heidän edustajinaan ja annamme heille oikeuden tulla esiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Hän sanoo, että heille saarnataan evankeliumia vankilassa.”

Vilate lisäsi: ”Minä haluan mennä kasteelle äitini puolesta. – – Eikö tämä olekin suurenmoinen oppi?”¹²

Tämä perheiden yhdistämistä koskeva välttämätön oppi tuli esiin rivi rivin päälle ja opetus opetuksen päälle. Sijaistoimitukset ovat keskeisellä sijalla iankaikkisten perheiden liittämässä yhteen ja yhdistävät juuret oksiin.

Sukututkimus- ja temppelityöhön kuuluva perhettä koskeva oppi on selkeä. Ensimmäisissä ilmoituksena saaduissa ohjeissa Herra puhui ”kasteesta *kuolleidenne* puolesta”¹³. Opillinen veloitteemme koskee omia esivanhempiamme. Se johtuu siitä, että taivaan selestinen organisaatio perustuu perheisiin.¹⁴ Ensimmäinen presidenttikunta on kannustanut jäseniä, etenkin nuoria ja nuoria naimattomia aikuisia, tähdentämään sukututkimustyötä ja tekemään toimituksia omien perhenimiensä tai seurakuntansa ja vaaransa jäsenten esivanhempien nimien puolesta.¹⁵ Meidän pitää olla liitettyinä sekä juuriimme että oksiiimme. Ajatus siitä, että olemme yhdessä iankaikkisessa valtakunnassa, on todellakin suurenmoinen.



Temppelit

Wilford Woodruff antoi ymmärtää, että profeetta Joseph Smith eli riittävän kauan laskeakseen temppelityön perustuksen. Siinä vaiheessa kun hän, Joseph Smith, kokoontui kahdentoista koorumin kanssa viimeisen kerran, hän oli antanut heille heidän endaumenttinsa.¹⁶

Profeetan marttyyrikuoleman jälkeen pyhät tekivät valmiiksi Nauvoon

temppelin, ja sinetöimisvoimaa käytettiin tuhansien uskollisten jäsenten siunaukseksi ennen heidän lähtöään Kalliovuorille. Kun 30 vuotta myöhemmin St. Georgen temppeli saatiin valmiiksi, presidentti Brigham Young huomautti, miten iankaikkisen tärkeää oli, että pelastavat toimitukset olivat viimein sekä elävien että kuolleiden saatavilla.¹⁷

Presidentti Wilford Woodruff sanoi sen näin yksinkertaisesti: ”On tuskin

mitään Herran ilmoittamaa periaatetta, josta olen riemuinnut enemmän kuin kuolledemme lunastamisen periaatteesta, että meillä on isämme, äitimme, vaimomme ja lapsemme kanssamme perheyhteisössä ensimmäisen ylösnousemuksen aamuna ja selestisessä valtakunnassa. Nämä ovat valtavia periaatteita. Ne ovat jokaisen uhrauksen arvoisia.”¹⁸

Miten hienoa aikaa olla elossa. Tämä on viimeinen taloudenhoitokausi, ja voimme tuntea, kuinka pelastuksen työtä joudutetaan jokaisella alueella, johon liittyy jokin pelastava toimitus.¹⁹ Nyt meillä on temppeleitä melkein kaikkialla maailmassa tarjoamassa näitä pelastavia toimituksia. Meille on myös suuri siunaus käydä temppelissä uudistumassa hengellisesti ja saamassa rauhaa, turvaa ja johdusta elämäämme.²⁰

Vajaa vuosi sen jälkeen kun presidentti Thomas S. Monson oli kutsuttu apostoliksi, hän vihki käyttöön Los Angelesin temppelin sukututkimuskirjaston. Hän puhui edesmenneistä esivanhemmista, jotka ”odottavat sitä päivää, jolloin te ja minä teemme tarvittavan tutkimis- ja selvitystyön – [ja] sitten menemme Jumalan huoneeseen ja suoritamme sen työn –, jota he eivät voi tehdä”²¹.

Kun silloinen vanhin Monson piti tuon vihkimispuheen 20. kesäkuuta 1964, temppeleitä oli toiminnassa vain 12. Sinä aikana, jona presidentti Monson on palvellut kirkon johtavissa neuvostoissa, meidän 142:sta toiminnassa olevasta temppelistämme on vihitty alkujaan käyttöön 130. On lähestulkoon ihmeellistä nähdä, miten pelastuksen työtä joudutetaan meidän aikanamme. On ilmoitettu 28 uudesta temppelistä, jotka ovat eri valmistusvaiheissa. Nykyisin 85 prosenttia kirkon jäsenistä asuu 320 kilometrin säteellä temppelistä.



Sukututkimustekniikka

Sukututkimustekniikka on myös edistynyt valtavasti. Presidentti Howard W. Hunter julisti marraskuussa 1994: ”Olemme alkaneet käyttää tietotekniikkaa jouduttaaksemme pyhää työtä tehdä toimituksia kuolleen puolesta. Herra itse on kiihdyttänyt tekniikan osuutta. – Olemme kuitenkin vasta sen kynnyksellä, mitä voimme tehdä näillä välineillä.”²²

Tämän profeettallisen lausunnon jälkeen 19 vuotena tekniikan edistysaskeleet ovat olleet miltei uskomattomia. Eräs 36-vuotias pienten lasten äiti huudahti minulle äskettäin: ”Ajattele, olemme siirtyneet sukututkimuskeskuksista mikrofilmien lukulaitteiden äärestä istumaan keittiöpöytäni ääreen, jossa tutkin tietokoneellani sukuani lasteni viimein nukahdettua.” Veljet ja sisaret, sukututkimuskeskuksemme ovat nyt kotonamme.

Temppeli- ja sukututkimustyössä ei ole kyse vain meistä. Ajatelkaa niitä, jotka verhon toisella puolen odottavat pelastavia toimituksia, jotka vapauttaisivat heidät henkivankilan orjuudesta. *Vankila* on määritelty ”rajoitusten tai vankeuden tilaksi”²³. Ne, jotka ovat vankeudessa, saattaisivat esittää William Saroyanin kysymyksen: ”Entä nyt?”

Eräs uskollinen sisar kertoi erityisesti hengellisestä kokemuksesta, joka hänellä oli Suolajärven temppelissä.

Ollessaan konfirmointihuoneessa sen jälkeen kun konfirmointitoimitus oli lausuttu sijaistyönä, hän kuuli sanat: ”Ja vanki pääsee vapaaksi!” Hän tunsikin, että hänen täytyy tehdä kiireesti työtä niiden puolesta, jotka odottavat kaste- ja konfirmointitoimituksiaan. Palattuana kotiin hän etsi pyhistä kirjoituksista lausetta, jonka oli kuullut. Hän löysi Opin ja liittojen luvusta 128 Joseph Smithin julistuksen: ”Riemitkoot sydämenne ja iloittkoot ylenpalttisesti. Maa puhjetkoon laulamaan. Kuolleet julistakoot iankaikkisen ylityksen hymnejä Kuningas Immanuelille, joka on vahvistanut, ennen kuin maailma oli, sen, minkä avulla me voimme lunastaa heidät vankilastaan, sillä vangit pääsevät vapaiksi.”²⁴

Kysymys kuuluu: mitä meidän täytyy tehdä? Profeetta Josephin neuvo oli esittää temppelissä ”kirja, joka sisältää muistiinmerkinnät kuollemme ja joka on kaiken hyväksymisen arvoinen”²⁵.

Kirkon johto on esittänyt nousevalle sukupolvelle kaikuvan kutsun johtaa teknologian käyttöä Elian hengen kokemiseksi, esivanhempiansa etsimiseksi ja temppelitoimitusten suorittamiseksi heidän puolestaan.²⁶ Te nuoret kannatte suuren osan raskaasta taakasta pelastuksen työn jouduttamiseksi sekä elävien että kuolleen puolesta.²⁷

Jos nuoret jokaisessa seurakunnassa sekä menevät temppeliin sijaistekasteille kuolledensa puolesta että myös tekevät työtä perheensä ja muiden seurakuntalaisten kanssa löytääkseen perhenimiä suorittamaansa toimitustyöhön, niin sekä he että kirkko saavat suuria siunauksia. Älkää aliarvioiko kuolleen vaikutusta heidän auttaessaan ponnistuksiansa älkääkään sitä iloa, kun lopulta tapaatte ne, joita palvelette. Se iankaikkisesti merkittävä siunaus, että saamme

yhdistää oman sukumme, on miltei käsittämätön.²⁸

Maailmanlaajuisesti kirkossamme 51 prosentilla aikuisista jäsenistä ei ole tällä hetkellä molempia vanhemmistaan Sukupuu-osiossa kirkon FamilySearch-internetsivustolla. 65 prosentilla aikuisista jäsenistä ei ole merkittynä kaikkia neljää isovanhempaansa.²⁹ Muistakaa, ettemme me voi pelastua ilman juuriamme ja oksiamme. Kirkon jäsenten pitää hankkia ja syöttää nämä ratkaisevan tärkeät tiedot.

Meillä on viimeinkin oppi, tempelit ja tekniikka, joilla perheet voivat toteuttaa tätä suurenmoista pelastuksen työtä. Ehdotan yhden tavan, jolla se voitaisiin tehdä. Suvut voisivat järjestää ”Sukupuutapaamisia”. Sen pitäisi

olla toistuva tapahtuma. Jokainen toisi heillä olevia sukututkimustietoja, kertomuksia ja valokuvia sekä isovanhempien ja vanhempien vaalimia tavaroita. Nuoremme ovat innoissaan saadessaan tietää sukulaisten elämästä – mistä he olivat kotoisin ja kuinka he elivät. Monien sydän on jo kääntynyt isien puoleen. He rakastavat kertomuksia ja valokuvia, ja heillä on teknistä osaamista skannata ja ladata näitä kertomuksia ja valokuvia Sukupuuhun ja yhdistää lähdeaineistoa esivanhempiin, jotta se kaikki voi säilyä ikuisesti. Tietenkin päätavoite on ratkaista, mitä toimituksia pitää edelleen tehdä, ja antaa tehtäviä välttämättömän tempelityön hoitamiseksi. Apuna voidaan hyödyntää *Sukuni*-kirjasta suvun

tietojen, kertomusten ja valokuvien tallentamiseksi, ja nämä voidaan sitten ladata Sukupuuhun.

Suvun sitoumusten ja odotusten pitäisi olla tärkeysjärjestyksemme kärjessä jumalallisen määränpäämme turvaamiseksi. Niille, jotka etsivät nykyistä hyödyllisempää tapaa viettää lepopäivää yhdessä perheenä, tämän työn jouduttaminen on hedelmällistä maaperää. Yksi äiti kertoo säteillen, kuinka hänen 17-vuotias poikansa menee kirkon jälkeen sunnuntaisin tietokoneen ääreen tekemään sukuhistoriatyötä ja kuinka mielellään hänen 10-vuotias poikansa kuuntelee kertomuksia ja katsoo kuvia esivanhemmistaan. Tämä on siunannut heidän koko perhettään niin, että he ovat kokeneet





Eliaa henkeä. Kallisarvoisia juuriamme ja oksiamme täytyy ravita.

Jeesus Kristus antoi henkensä sijais- uhrina. Hän ratkaisi Jobin esittämän perimmäisen kysymyksen. Hän voitti kuoleman koko ihmiskunnan puolesta tehden sellaista, mihin me emme itse kykenisi. Me voimme kuitenkin suorittaa sijaistointituksia ja tulla todella pelastajiksi Siionin vuorella³⁰ oman sukumme hyväksi, jotta meidät voitaisiin heidän kanssaan sekä korottaa että pelastaa.

Todistan Vapahtajan sovitusuhrista ja siitä, että Isän suunnitelma meitä ja sukuaamme varten on varma. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Julkaisussa Henry Allen, "Raging against Aging", *Wall Street Journal*, 31. joulukuuta 2011 – 1. tammikuuta 2012, s. C9.
2. Job 14:14.
3. Job 14:1–2, 7, 9.
4. Mal. 3:19. Useissa artikkeleissa on viime aikoina kerrottu, että yhä merkittävämpi määrä ihmisiä päättää olla hankkimatta lapsia parantaakseen elintasoaan (ks. Abby Ellin, "The Childless Plan for Their Fading Days", *New York Times*, 15. helmikuuta 2014, s. B4). Näiden henkilökohtaisten valintojen seurauksena monien maiden väestö on vähenemässä. Tätä nimitetään toisinaan "väestötieteelliseksi talveksi" (ks. dokumentti *The New Economic Reality: Demographic Winter*, byutv.org/shows).
5. Mal. 3:23–24.
6. Ks. *History of the Church*, osa 1, s. 12; OL 2.

7. Juutalaiset ovat odottaneet Eliaa paluuta 2 400 vuotta. Vielä tänäkin päivänä he vuosittaisilla pääsiäisedereillään eli juhlapäivällisillään kattavat hänelle lautasen ja avaavat oven toivoen, että hän on saapunut julistamaan Messiaan tulemistä.
8. Ks. PKO, "Elia".
9. Ks. OL 110:14–16; ks. myös OL 2.
10. "Uusi sadonkorjuun aika", *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 38.
11. Joh. 3:5.
12. Vilate M. Kimballin kirje Heber C. Kimballille, 11. lokakuuta 1840, Vilate M. Kimball letters, kirkon historian kirjasto.
13. OL 127:5, kursivointi lisätty.
14. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 70–71.
15. Ks. ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 8. lokakuuta 2012.
16. Ks. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 147.
17. Brigham Young on sanonut: "Haluan vain nähdä, että tämä kansa omistaa varansa ja kiinnostuksensa Jumalan valtakunnan rakentamiseen, temppeleiden pystyttämiseen ja niissä toimimiseen elävien ja kuolleiden puolesta – –, jotta he voivat olla Kaikkivaltiaan kruunattuja poikia ja tyttöjä" (*Deseret News*, 6. syyskuuta 1876, s. 498). Kasteita kuolleiden puolesta alettiin toimittaa 9. tammikuuta 1877 ja endaumentteja kuolleiden puolesta kaksi päivää myöhemmin. Lucy B. Young ilmaisi ilonsa siitä sanoessaan, että "hänen sydämensä oli täynnä odotusta siitä, että [hänen kuolleet sukulaisensa] samoin kuin kaikki ne, jotka eivät voineet tehdä työtä itse, ottaisivat hänet vastaan syyli avoinna" (julkaisussa Richard E. Bennett, "Which Is the Wisest Course? The Transformation in Mormon Temple Consciousness, 1870–1898", *BYU Studies Quarterly*, 52. vuosikerta, nro 2, 2013, s. 22).

18. *Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 199.
19. Presidentti Wilford Woodruff (joka tunnetaan yhtenä kaikkien aikojen suurimmista lähetyssaarnaajista elävien keskuudessa) puhui työstä kuolleiden puolesta sanoen: "Pidän tätä osaa palvelutyöstämme yhtä tärkeänä tehtävänä kuin saarnaamista eläville. Kuolleet kuulevat Jumalan palvelijoiden äänen henkimaailmassa eivätkä he voi tulla esiin [ensimmäisen] ylösnousemuksen aamussa, ellei tiettyjä toimituksia suoriteta heidän hyödykseen – –." Hän sanoi myös: "Kuolleen ihmisen – – pelastamiseen tarvitaan aivan yhtä paljon kuin elävän ihmisen pelastamiseen." (*Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, s. 194.)
20. Presidentti Howard D. Hunter kehotti kirkon jäseniä käymään temppeleissä usein "temppeleipalvelun antamien henkilökohtaisten siunausten vuoksi, sen pyhyden ja turvan vuoksi, joka suodaan noiden pyhien ja pyhitettyjen seinien suojassa. – – Se on Herralle pyhä. Sen pitäisi olla meillemkin pyhä." ("Jäsenyytemme suuri vertauskuva", *Liahona*, marraskuu 1994, s. 6.)
21. "Messages of Inspiration from President Thomas S. Monson", *Church News*, 29. joulukuuta 2013, s. 2.
22. "We Have a Work to Do", *Ensign*, maaliskuu 1995, s. 65.
23. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 2003, "prison".
24. OL 128:22; ks. myös OL 138:42. "Ennen kuin maailma oli, Herra vahvisti sen, minkä avulla [vankilassa] olevat henget lunastetaan" (Index to the Triple Combination, "Prison").
25. OL 128:24.
26. Ks. ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 8. lokakuuta 2012; ks. myös David A. Bednar, "Lasten sydämet kääntyvät", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 24–27; R. Scott Lloyd, "Find Our Cousins": Apostle [Neil L. Andersen] Counsels LDS Youth at RootsTech Conference", *Church News*, 16. helmikuuta 2014, s. 8–9.
27. Eräs äskettäinen tutkimus osoitti, että yksi tämän sukupolven tärkeimmistä painotuksista on elää merkityksellistä elämää, jolloin he "antavat muille avaramman päämäärän ja suuntautuvat itse sitä kohti" (Emily Esfahani Smith ja Jennifer L. Aaker, "Millennial Searchers", *New York Times Sunday Review*, 1. joulukuuta 2013, s. 6).
28. Ks. Howard W. Hunter, "Temppeleiden innoittama kansa", *Liahona*, toukokuu 1995, s. 2–7.
29. Sukututkimusosastolta saadut tilastot.
30. Ks. Ob. 21, vuoden 1938 raamatunkäännös.